உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோவிலூரில்
ஸ்ரீமத் முத்திராமலிங்க ஞானதேசிக ஸ்வாமிகளின்

ஆதீனத்திலெழுந்தருளியிருந்த
துறவுஸ்வாமிகள் என்று வழங்கும்
ஸ்ரீஅருணாசல ஞானதேசிகஸ்வாமிகள்

பன்னூல்களிலிருந்தெடுத்துத் திரட்டிய

தீக்ஷா சாரம்.

ஷை ஆதீனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்
சோமசுந்தர ஞான தேசிகரால்

காரைக்குடி
சௌத் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1965.

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சமிவனக்ஷேத்திரமென்னும் கோவிலூரில்
ஸ்ரீமத் முத்திராமலிங்க ஞானதேசிக
ஸ்வாமிகளின்

ஆதீனத்திலெழுந்தருளியிருந்த
துறவுஸ்வாமிகள் என்று வழங்கும்
ஸ்ரீ அருணாசல ஞானதேசிகஸ்வாமிகள்

பன்னூல்களிலிருந்தெடுத்துத் திரட்டிய

சீடாசாரம்.

இஃது
டை ஆதீனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்
சோமசுந்தரஞான தேசிகரால்

காரைக்குடி
சௌத் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1965.

10/2

சிறப்புப்பாயிரம்

"முன்னோர்செய் ஞான நூல்கள் முழுதுமாய்ந்
தவையி லுள்ள, பொன்னனை சீடா சாரம்
பொருந்துபா வனைத்துஞ் சேர்த்தான்,
இந்நாளி லெவரு முய்வான் எழிலரு
ணசலேசன், பன்னுமவன் பொற் பாதம்
பணிந்துப் பற்றுப்பா மன்றே.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீட்டாசாரம்.

காப்பு.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொ னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையு ணடு.

நூல்

முத்திக்கேது

தந்தை தாயுமெய்த் தகையுடை யுறவுஞ் சாலுங்
கல்வியுந் தகுமுயிர்த் துணையுஞ், சிந்தை யாருநற்
சீலமும் வலியுந் திருவு மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு,
முந்தை யாமுளத் துவகையு முயிரு மூல முத்தியு மொழி
வருஞ் சமைவு, மெந்தை யாகிவந் தேழையே னேய்மா
ளிறைவ ளுர்கழ லாகுமென் றனக்கே. (க)

பாடுதுறை

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு-மெந்தமுயிர்
தாஞகு வானுஞ் சரணகு வானுமருட்
கோனுகு வானுங் குரு. (உ)

சீடாசாரம்

மெய்ம் மொழி

முத்திசித் திக்கு மேது மொழிவர்கள் சிலர்வெவ் வேறே, சித்தமற் றூலா மென்றுந் தீவினை சிதைந்தா லென்று, மொத்தநல் வியோகா லென்று முரியஞா நத்தா லென்று, மித்திற மனைத்தா லாகா திறைதிரு வருளா லாமே. (ஙூ)

எஞ்ஞாந மந்தி ரங்கள் யோகங்க ளுபாய மெல்லா மெய்ஞ்ஞாந வீட்டைக் காணும் வேதநஞ் செய்ய மாட்டா தெஞ்ஞாநக் கடைக்கண் வைத்த தேசிகன் சித்த மத்தி லஞ்ஞாநம் பறிந்த போதே யமுதவீ டதுவுந் தோன்றும்.

ஆர்த்தது பிறவி யென்று மஞ்ஞான பாச மத்தைக் கூர்த்தமெய்ஞ் ஞான வாளைக் கொண்டுசே திக்க வேண்டு மேத்திமெய்ஞ் ஞான வானை யேயவ னருட்கண் ணாலே பார்த்துபின் னில்லாப் பெத்தம் பரிதிமுன் னிருள்போ லன்றே. (ரு)

விடத்தினுன் மூர்ச்சித் தானை விடம்வல்லார் பார்க் கத் தீரு, மடர்த்தல்லா ரெல்லாம் பார்த்து மதுதீரா வாறு போல, விடத்தினை யுடைய ஞான விறைவனுர் பார்க்கி னல்லாற், சடத்துவு மாயை யார்செய் சடக்குடைப் பிறப்பருதே. (சு)

பிரமகீதை

சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின், றிருமையு மநித்தமென் றேதும் விட்டுநற், குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவவ, னருளிடு மழிவுற நின்ற வப்பொருள். (எ)

எண்ணிலாக் கல்வி யாலு மிலங்கிய கேள்வி யாலுந் திண்ணிதா மதியி னாலுந் தெளியவா ராது, தீர நண்ணிய ஞானி தானே நயந்தருள் செய்யில் ஞானக், கண்ணினாற் காண லாகுங் கரத்திலா மலகம் போல. (அ)

ஞானசாரம்

மருவிடங் கடியுண் டானே பாவிப்பான் கருடன் றன்னைப், பெருகிய பித்தன் றானே பிழிந்துமா மருந்து கொள்வா, னிருமையு மறியா மூடர்க் கியலுமோ விறைமையிற் கூடக், குருபரன் கூட்டிற் கூடுங், கூடாதேற் கூடா தென்றான். (௯)

கட்டுண்ட கள்வன் றானே கட்டினை விட்டுக் கொள்வான், விட்டவே தன்னைத் தீர்த்து விதிப்பவர் வேறே வேண்டு, மட்டமா சித்தி யோரா லறிவினா லறிய லாமோ தட்டறப் பாசந் தீர்க்கத் தற்பரங் குருவே வேண்டும். (க௦)

திருமந்திரம்

உருவன்றி யேநின் றுருவம்பு ணர்க்குங், கருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகு, மருவன்றி யேநின்ற மாயப்பி ரானைக், குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணாதே. (கக)

போதரத்நாகரம்

தேசிகன் பதநற் சேவையின் வலியுந் திகழ்பதத் தளவிலா வன்பு, மாசினன் முத்தி யதில்விருப் பதுவு மமலவா ரணத்தினில் விருப்பு, நாசமா மிந்த வுடலினில் வெறுப்பு நசையற விடயத்தி லுவர்ப்பு, மீசனெப் பொருளு மென்னுநற் றுணிவு மிவையெழின் முத்திசா தனமே. (கஉ)

போதாமிர்தம்

திகழுநற் குரவன் றிருவுளம் பார்த்துச் செய்யுமே வற்சிறப் பதுவு, மகிழுநற் குரவன் மருவுநற் பதியே மன் னிநீங் காதவா தனையும், புகழுநற் றமரும் பொன்முதற் பொருளும் பொருந்துநேர் யெனமதித் திடலுந், தகவு டைச் சமைவுஞ் சாந்தியு முத்தி சாதன மென்பர்தக் கோரே. (கங)

முடிகவித் துலகா டிருவிகழ்ந் திறைவன் மெய்கழல் சூடுநற் றிருவும், படிதனக் கேவல் செய்பத மிகழ்ந்து பரமனுக் கேவல்செய் பதமு, மடையுநற் சுவைக ளனைத் தையு மிகழ்ந்திங் கமலனற் சேடமா ருதலு, மிடையறத் திகழு முத்திசா தனமென் றிசைத்திடு மெலையிலார்ணமே.

மூலசித்தி

துரிசின்றப் பரம் பரியமா முறையிற் றுகளற வழுவிலாத் துணிவும், பரிவுறக் குரவன் பாதமே நோக்கிப் பழுதறப் புகழ்பண் பதுவு, மரியநற் குரவ னருளறம் பொருளோ டின்பம்வீ டென்னுமாண் மையுந், தெரிவுறத் திகழு முத்திசா தன்மாய்ச் செப்புவர் தெய்வஞா னிகளே.

பிரமகீதை

நேச நெஞ்சினற் றனக்கது நினைவல வாயினு நெறியென்றே, தேசி கன்றிரு வுள்ளமே செய்குவான் செனித்திடுங் குலத்துக்கு, மாச தாகினு மாச்சிர மத்திலே வழுவினு முலகெல்லா, மேசி வீடினு மறம்புகழ் தன்பிற விழப்பினு மிடரேனும். (கசு)

போதரத்நாகரம்

என்றனக்கிது வாய்த்தவா றறிகிலே னெம்பிரான் கழற்கேவ, றன்றனக்குநா னரிது தகுவதோ தமியனேற் கென்றென்று, சென்று றப்பெரு மார்வமு மச்சமுஞ் செறிதர வடிமைக்க, ணின்றி யற்றிய தேவலி னியல்பென நிகழ்மறை சொலுமைந்தா. (கஎ)

நிறம்பெற நீரா டாமுன்னீ ராட னின்றிட விருத்தல் தான் கிடத்த, லுறங்குமுன் னுறங்க லுண்ணுமுன் னுண்ட லுரையென லுரையாமு லுரைத்த, லறம்பழி யெவர்க்குங் கூறுத லருளா ததுசெய்த லருளிய பணியை, மறந்தன னென்றல் குருவலாற் றெய்வ மதித்தல்செய் பவன்மக னல்லன். (கஅ)

போத்ரமிர்தம்

அருளறமுங் கறைந்திடுத லறமலா துரைத்த லறை பொழுதி லிடையுரைத்த லகங்கரித்தங் குரைத்தல், பொருளறிவு தானுரைத்தல் பொருளல்லா துரைத்தல் புன்னோட்டி கொண்டுரைத்தல் பொடிவளவங் குரைத்த, லிருளுறுமச் செவிசொல்ல லேவலிசைத் திடுத லிடமறியா திறையருளிச் செயவுரைத்தல் வினவல், தெருளுறுநற் குருகீர்த்தி யல்லதுபா டிடுதல் தேசிகன்றன் சன்னதியிற் றீரவிடு மிவையே. (கக)

வெஞ்சொலுங் கடுஞ்சொலும் விரைந்த சொல்லதும்
வஞ்சமும் பழுதுடன் மாறு கூறலும்
பஞ்சிடு முலகியல் பயனில் வாசகந்
தஞ்சநா யகன்றன்முன் றவிர வேண்டுமால். (உo)

போசித்தி

ஆதனஞ் சயனம் வாகன மிதியடி யத்திரங் குடையொடா பரண, மீதுவண் டயிலங் குளியொடு பூச்சந் தன முதன் மேவியங் கிடுத, லோதுபல் லுருஞ்சு லொண்பதம் விளக்க லுரைத்தவெற் றிலைதின லிவைதா, ஞதிநன் குரவ னரியசன் னதியி லடியவ ரறவிடுந் தொழிலே. (உக)

மெய்ந்நெறி விளக்கம்

இறைவன்முன் பசிங்கித மாகவந் திடுத லிட்டவே பத்தினோ டணைதல், கறையுறுஞ் சாயை யிறைவன்மேற் படுதல் கடவுளி னிழறன்மேற் படுத, லுறைதரு தலத்தின் மேலிருந் திடுதலுள்ளுக முகுளமா யிருத்த,லறைதரு மமல னரியசன் னதியி லடியவ ரறவிடுந் தொழிலே. (உஉ)

ஞானசித்தி

போற்றுகை தவிர்த ஞதன் பொருளினைப் புசித்த லீதல், தூற்றுத ரேடந் தன்னைச் சொன்னவை மறுத்தல் பொய்கள், சாற்றுதல் குலமுங் கல்வி தனத்தபி மானம் பண்ணன், மாற்றுதல் கொடுத்த றன்னை மற்றிவை குரு வோ டாகா. (௨௩)

தத்துவசரிதை

நீரிடத் தினுநிசி யிருளி டத்தினு நெறிகளிற் பயமுறு மிடத்துஞ், சீரருட் குரவன் முன்புசே விப்பான் றிகழ்ந்த மற் றுளநெறி யவற்றிற், பேரருட் குரவன் பின்புசே விப் பான் பிறிதொரு சிந்தையற் றிறைவ, னார்திருக் கழலிற் சாய்பவோன் முன்பின் னய்விடா ரன்பினுத் தமரே. (௨௪)

மூலசித்தி

தன்னு ளத்தெழு தீங்குத னயகன், முன்னு ரைத் தினி மேன்முனை யாவகை, சொன்ன வப்பரி சேசுட வேண்டலா, லன்ன வப்பதி விட்டகல் வானலன். (௨௫)

சமயாசாரம்

தனமாக் காய முயிர்மூன்றுந் தலைவற் கீந்தங் கிவை கெடினு, மனவாக் காய கன்மத்தால் வணக்கங் கெடாத மன்த்தராய், நினைவாக் காய மட்டாங்க நேர்பஞ் சாங்க சிட்டாங்க, மௌனநால் வணக்கஞ் சிராங்கமுட னின்றையாற் பிறவி யறுவோர்க்கே. (௨௬)

மூலசித்தி

சென்றபோ திறைவன் றிருவடித் தலத்தே சிறந்த பஞ் சாங்கவட் டாங்க, மொன்றவே வணங்கி யொப்பிலா னருளே யுளமது நிறையவே பருகிப், பின்னரப் பரிசே விடைகொளும் பொழுதும் வணங்குக பெரியவன்முகப்பே, நின்றுநெக் குருகித் தன்றன்வா யாரத் துதிப்பது நீதி யன் பருக்கே. (உஎ)

மெய்ந்நெறி விளக்கம்

குரவனுர் தீர்த்து மொழிவன வெல்லாங் குருதர மர்க்கவோ திடுகத், தெரியுமா றரிய ஞானகோ சத்தைத் தெரிந்திடி னெடுத்தவிழ்த் திறைமு, னரியவா தனத்தில் வைத்திறை யருட்டாள் வணங்கியங் கதன்பயன் கேட் டாங், குரியகோ சத்தைக் கட்டிநா யகன்று ளொப்புற வணங்குத லொழுக்கே. (உஅ)

தத்துவ போதம்

எப்படிக் கீழா மவர்களே யெனினு மிறையுளத் தடைத் தவர் தம்மை, யப்பரம் பரம னென்றுளத் துணர்க வயன் முதன் மூவரே யெனினு, மெய்ப்பட விறைவன் றிருவுள மிலதேன் மீண்டுபா ராதுனக் விடுக, செப்பிட விறைவன் றிருவரு ணிறைந்த சீடரா சாரநன் கிதுவே. (உகூ)

சிவப்பிரகாச தரிசநம்

இப்பரி சிறைவன் றிருவுளம் பிழையா திலங்கிய வேவலின் வழியா, லெப்பரி சுள்ள சித்திகள் வலிக ளிசைந் திடா நிற்குமங் கவர்பா, லப்பரி செல்லாச் சித்தியும் வந்தா

லகந்தையும் வியப்புமே வாமே, தப்பிற வெனையா டம்பிரா
னேவற் றன்மையென் றருளினைப் பணிவாம். (௫0)

சமயாசாரம்

பெருந்தவ மில்லான் றன்னைப் பேணிய மடந்தை
யுள்ளத், திருந்தவை முடிந்த தென்று லிகபரந் தெரிந்த
ஞானப், பெருந்தவக் குருவைத் தெய்வ மென்று மெய்
பேண வல்லார்க், கரும்பொரு ளியாது மில்லை யிருமையு
மகலி டத்தே. (௫க)

ஞாந சாரம்

சாற்றிய பரிசிற் றவறுத லேவன் மறுத்தலாம் பிழை
யது சாற்றி, னுற்றவங் கதனைத் தீர்த்திடற் குபாய மாய்ந்
திடத் தொன்றினு லில்லைச், சேற்றினைச் சேற்றாற்
கழுவலா யிடுமோ தெளிந்தநீர் கொண்டலா லதுபோ,
லாற்றிய விறைவ னருடரு நீரா லப்பிழைச் சேறுநீக்
கிடுவான். (௫௨)

வேற்றுள் குற்ற மியாவையுந் தீர்க்கும் விமலமா
மிறையருளென்று, லாற்றவங் குற்ற பிழையைநீக் குவது
மவனரு ளன்றிவே றுண்டோ, போற்றியங் கவன்றன்
பொன்னடி பொருந்திப் புனிதமா தோதகமாடி, யாற்றவங்
கமலனருளினை முழுக்கி லக்கணந் தீருமப் பிழையே. (௫௩)

போதசாரம்

அறைந்தவப் பரிசப் பிழையினை நீக்கா தவனெறி
நிரயம்வீழ்ந் தழியும், பிறந்திடிற் பிரம விரக்கனும் பெரும்
பாம் பாமெனப் பெருமறை பேசுஞ், சிறந்தன பிழைதீர்

வளவுமங் கவன்றன் தெரிசனம் பரிசன ந் தருமோ,மறந்து
முற்றணுகார் மாதலத்தடியா ரணுகில்வன் பாதக மன்றே.

பிரம கீதை

தேசிகன்றிரு வுள்ளமுண் டாகவச் சிவன்றிகழ்ந்
திடுகின்ரு, னீச னிங்கருள் செய்யவந் திருக்கிற விடமிவன்
றிருமேனி, மாச தொன்றிவ னளவிலே செயிலெரி வாய்
நரகினிற்பூத, நாச மெவ்வள வவ்வள வுஞ்செல நண்ணு
நன்னெறி நண்ணுன். (ருரு)

சிவாநந்த நிலையம்

குரவ னேகுறி யேதுமி லாச்சிவ, னுரிய சத்தியே
யொப்பிலா வம்பிகை, கருது மைந்தரே கந்தர்வி நாயகர்,
பெருகு சுற்றமும் பேணுமப் பத்தரே. (ருசு)

மெய்ம் மொழி

சற்குரு பரசி வன்ரு ளுயினும் வாசி சாற்றிற், சற்குரு
சிவன்கோ பித்தாற் சமிப்பிக்குஞ் சிவனு லென்றுஞ் சற்குரு
கோபந் தன்னைச் சமிப்பிக்க வொண்ணு தத்தாற், சற்குரு
நாதன் பாதந் தப்பிடான் முத்த னன்றே. (ருஎ)

பிரமகீதை

அருவெனு மமலன்ரு ளருளில னெனினுஞ்சார், குருபர
னருளுண்டே யெனிலொரு, குறையுண்டோ திருவடி தர
வந்தார் திருவுள மிலரென்ரு, லொருவரு மிலர்கண்டு
ருறுதுயர் களைகின்ருர். (ருஅ)

ரிபுகீதை

குருபரனே பரமசிவன் புரேசன்ருனே குருபரனு மாகி னுமே யொருகாலத்தி, னிருமலமாம் பரமசிவன் முனிவுற் ருலு நிகரில்தயுர நிதியான குரவன்காப்ப, னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்துநின்ற வாசிரிய னென்றேனு முனி வுற்ருனேற், றிரிவிதமா முலகத்து மம்மானுனேத் தியக்க மெலாந் தீர்த்தெவருங் காப்பதில்லே. (ருகூ)

தந்தைமுதற் பெந்துவெலா மனந்த தேகந் தருவ தலா லனுதிபவ பந்தந் தீர்க்கார், சிந்தையினு லாய்ந்திடி லப் பெந்து வெல்லாஞ் சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகா நிற்ப, ரந்தமிலா வருள்வடிவாங் குருவோ வென்ரு லகண் டபர ஞானத்தை யருளா னல்கித், தொந்தமதா மனுதிபவ பந்தமெல்லாந் துப்பறவே நன்ருகத் துடைத்துக்காப்பன்.

பிரமகீதை

இந்தவி டும்பையு டம்புறு மேது, தந்தையெ னப்புகழ் கின்றிலர் தக்கோர், அந்தமி லாதவ கண்டமு நம்முட், டந்தவர் தந்தையெ னச்சமை வுற்ருர். (சக)

மெய்ம்மொழி

குருபாதம் பூசி-நாளுங் குருநாமஞ் செபியெப் போ துங், குருபாதம் தியாநம் பண்ணு குருகீர்த்தி தோத்தி ரஞ்செய், குருபாத நினேக்கத் தீருங் குருத் தோட மல்லாத் தோடங், குருபாதந் தன்மே லுண்டோ குருவின்பேர் சிவனு மன்றே. (சஉ)

பிரமகீதை

வருபிறப் பறவே வேண்டினுன் மறையீ றென்னுமம் புயத்தினை மலர்த்தற், கிரவியாய் நெஞ்சிற் கிசைந்த நற் குருவை யாதொரு வழியினு லிறைஞ்சி, யருள்சுரந் திடு தற் காவதே செய்வா னருமறை முடிவெலா மறையும். பொருளோர்நே ராக வும்கென்க் கீசன் புகன்றவப் படியிலேப் புகன்றேன். (சங)

[illegible] கீதை

ஆசிரியன் [illegible] வகண்டாத்தை யடைவாக வறி வுற்ற மாணுன் ந[illegible]சிகனை [illegible]யமே முதலிருந் துந் திடமான லோபத்தாற் பூசியானேன். மோசனமே யிலாதவனுய்க் கும்பீபாக முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னுதலா லே, தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கையாலே தினந்தினமும் பூசிக்க வேண்டுமாணுன். (சச)

சிவ நெறிப் பிரகாசம்

தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் திடவே சிறி யோரைப் பெரியோர்செய் தொழிலதினிற் செறித்து, மேசிலராம் பெரியோரை யீனமாந் தொழிற்கே யிசைத்து மடித் தும்மைது மிவ்வாறு செயவுங், கூசியிடா திட்டபணி செய்துகுரு பத்தி குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோக மின்றி, மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின் வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே. (சரு)

அருட் பிரகாசம்

குருபர னுக்கவ னெஞ்சகம் போலனு கூலத்தனுய்க்,
கரசர ணுதியி னேவல்செய் தேதினங் கட்கிமைபோ, லுரி
யம னேமுதலியா வையுங்காத் துண்மையா யொருதற்,
பரமிவ னேயெனக் காண்பான்சற் சீடன்ப கர்ந்திடினே.

தேசிகன் பாற்பற் பல்தீக் குணங்கள் செறியினுநம்,
பாசப்பி ராந்திக்கி வைதோற் றியவிறை பாலிலே யென்,
ருசறு பத்தியி ஞோர்ந்தெவ் வித்த்து மவனருளைத்,தேசங்கு
லவ்வ ளர்ப்போன்சற் சீடன்றெ ரிந்திடினே. (சஎ)

விடையேறி யீசன் வரின்மூட ருமமவன் வேண்டிய
தைப், படிமீத ளிப்பர்கு ருவேசி வமெனப் பாவனைமுற்,
றுடையார்க ட்த்த முடலாவி யீந்திறை யுண்மை பெறத்,
தடையாது ளவிங்கு ளதேல் பக்குவர் தாமவரே. (சஅ)

ஒழிவி லொடுக்கம்

உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூ லொத்து,
விடிற்புலிதீப் பாம்பினில்வீழ் வார்க்காஞ் சுடர்ச்சுடினும்,
வாழைக்கா காவேதி மட்கலத்திற் காகாவா, றேழைக்கா
காத திது. (சகூ)

வாசிட்டம்

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு
மரிதாகுந், தேசார் குருநூன் மாணக்கன் சிறக்க விம்மூ
வருங்கூடிற், பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னுணிங்கா விக்
கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத்
தொழிலுந் தருவதுபோல். (ரு௦)

பாடல் மூற்றிற்று.

வசனம்

ஸ்திரீயானவள் நாயகனோடே கூடிக்கொண்டிருந் தாற்பணிவிடை செய்யவேண்டுமென்றுந்தனித்திருந்தாற் சுகமாயிருக்கலாமென்றும் நினைத்து அந்தநாயகனுக்கு மனவருத்தமுண்டாகும்படியா யவனைவிட்டு நீங்கியிருந்தா லிம்மையிற்சுகமுமிழந்து மறுமையினரகமுமனுபவிப்பது போலச் சீடனானவன் ஞானசாரியரிடத்திற்குப்போ யவ ரிடத்திற் சில சாத்திரங்களை யப்பியாசித் தறிந்துகொண்டு நாமினி யிவரிடத்திலே யிருந்தா லிவருக்குப்பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், நம்முடைய சிர வணுதியனுசந்தானத்துக்கு விரோதம் வருமென்று மிவரிடத்தினமக்கு தேகத்துக்கொத்துக் கொள்ளாதென்று மிது முதலான காரியங்களை நினைத்து, அந்த ஞானசாரி யருக்கு மனதிற்றுவேஷம் வரும்படியா யவரைவிட்டு நீங்கியிருக்கினவனுக் கிம்மையிற்றுன்பமுமறுமையினரகமு முண்டா குமாதலாற் கற்புடைய ஸ்திரீயானவ ளறியாமை யைப் பொருந்தியிருந்து மாத்மசொரூபத்தையறி யாம, லனுத்ம சொருபமே தானென்றிருக்கின்றதனது நாயகனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து அவன் அடித்தல் வைதல் முதலாயின செய்தபோதிலு மவனிடத்திற்று வேஷமன்றியிற்பிரியமாகத் தேகமுள்ள பரியந்தமவனை விட்டு நீங்காமற்றிரிவிதகரணங்களாலும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கின்றவளுக்கு இம்மையிற் சுகமு மறுமையிற் சுவர்க்காதி லோகமுமுண்டாவது போல உத்தமமான விவேகமுள்ள முமுட்சுவானவன் ஞானசாரி

யரைசத்தியஞான அனந்தானந்தபரமசிவமென்று வேதாதிகள் சொன்னபிரகாரம் நம்பி அவரடி முதலான காரியங்கள் செய்தபோதிலுஞ் செய்யத்தகாதகிர்த்தியங்களைச் செய்யச்சொன்னபோதிலும் வெறுப்புடைந்து அவரைவிட்டு நீங்காதபடிக்கு மிகுந்த பிரியத்தோடுந் தேகமுள்ளவரைக்குந் திரிவிதகரணங்களாலும் பணிவிடைசெய்து நின்று அந்தக் குருசுவாமி கிருபையால் தத்துவ ஞானத்தைப் பெற்று மோக்ஷமடையவேண்டுமென்று வேதாகமபுராணாதிகள் கூறுதலால் இப்போதிருக்கின்ற முமூட்சுக்களு மிதிற்சொன்ன பிரகாரம் ஞானாசாரியரைப் பரமசிவமாகப் பாவித்துத் தேகமுள்ள பரியந்தமும்மவரைவிட்டு நீங்காமற் றிரிவிதகரணங்களாலும் பணிவிடை செய்து நின்று அவர்கிருபையாலுண்டாகா நின்ற தத்துவஞானத்தினுற்பரமோக்ஷசுகத்தையடையவேண்டியது.

சீடாசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏதுசொரூபங்காரிய மவதிபல லக்ஷணம்.

காமத்துக்கு

ஏது, அஞ்ஞானம். சொரூபம், அக்கினியில் நெய் விட்டால் விர்த்தியடைகிறதுபோல நமக்கிருக்கின்ற போக மெல்லா முத்தரோத்தரமாய் விர்த்தியடையவேண்டு மென்றும் நமக்கிருக்கின்ற ஐசுவரியமெல்லாமாருமலிருக்க வேண்டுமென்றும் ஸ்திரீ முதலான விடயங்கள் மேன் மேலும் வேண்டுமென்றும் நானுவிதமாய்ச் சிந்திக்கிறது. காரியம், அந்தவிடயத்திலுண்டான பிரியத்தை நானுவித மாய்ச் சிந்தித்துத் தானிருந்தவிடத்தை விட்டு லோகா லோகங்களுக்குப் போய் நரகாசுரன் முதலான பேர்களைப் போல இஷ்டமான வஸ்துக்களைச் சம்பாதிக்கிறது. அவதி, அத்தியந்தநிராசையுதயம். (க)

குரோதத்துக்கு

ஏது, ஆசை. சொரூபம், ஆசையானவிடயத்தில் விக்கினம் பண்ணினவனிடத்திற் கோபமுண்டாய் வியாக் கிரசமானமாய் நோக்கிக் கடினமான வசனஞ் சொல்லு கிறது. காரியம், தன்னுற் செயிக்கப்படுமானுல் பகாசுரன் முதலானபேர்களைப்போல அடிமுதலான காரியங்கள் பண்ணுகிறது; தன்னுற் செயிக்கக்கூடாதிருந்தாலுள்ளே

யிருந்துகொண்டு பொருமியழுகிறது. அவதி, அத்தியந்தஞ் சாந்தமாயிருக்கின்ற பொறுமை யுதயம். (உ)

லோபத்துக்கு

ஏது, மோகம், சொரூபம், தேனீயுங் கவரிமானும் போலத் தான் சம்பாதித்த செல்வ முதலான வஸ்துக்களிற்றேகமுள்ளளவு மொருத்தருக்குமொன்றுங்கொடுக்கலாகாதென்று சிந்திக்கிறது. காரியம், தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களி லூரின் நடுவேயிருக்கின்ற நச்சு மாமரம் போலவுந் துரியோதனன் முதலான பேர்களைப்போலவு மொருத்தருக்குமொன்றுங்கொடாமல் வைத்துக்கொள்ளுகிறது. அவதி, அத்தியந்தமுதாரத்துவம்.

இந்த மூன்றுக்கும் பலமேதென்று லிகலோகபரலோக நிந்தையுமிப்போது தேகமுதலானவஸ்து நாசத்தினாற் றுன்பமும் பின்னாலே சனனமரண சமுசாரமுமாம். (ங)

நிராசைக்கு

ஏது, நிட்காமமாய்ச் செய்கின்ற சற்கிருமபுண்ணிய பரிபாகம். சொரூபம், ஸ்திரீமுதலானவிடயத்திலுள்ள தோஷங்களை விசாரித்ததிலுள்ளவாசையை விட்டுவிடுகிறது. காரியம், ஆசை விடுபட்ட பதார்த்தங்களுள் ததீசி மகரிஷி முதலான பேர்களைப்போலச் சரீரமுதலான வஸ்துக்களைக் கேட்ட பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறது. அவதி, அத்தியந்தங்காமத்துக்கு நாசம். (ச)

பொறுமைக்கு

ஏது, நிராசை. சொரூபம், தன் வேலைக்காரன் முதலானபேர்களடி முதலான காரியங்களைச் செய்தபோதிலும் வினைப்பிரகாரம் வருமென்கின்ற விவேகத்தினாற் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறது. காரியம், தனக்கபகாரம் பண்ணின பேர்களுக்குப் பூமியைப் போலவுந் தர்மபுத்திரர் முதலான பேர்களைப்போலவு முபகாரம் பண்ணுகிறது. அவதி, அத்தியந்தங் குரோதத்துக்கு நாசம். (ரு)

உதாரத்துக்கு

ஏது, குணகுணங்களைப் பகுத்துப் பார்க்கின்ற விவேகம். சொரூபம், ஊரின் நடுவே நிறைந்திருக்கின்ற நல்ல ஜலமுள்ள தடாகமும் நன்றாய்ப்பழுத்து நிழலுடைத்தாயிருக்கின்ற மாமரமும் போலச் சகல சனங்களுக்கு முபகாரமாயிருக்கிறது. காரியம், வேர் முதற் கொழுந்து வரைக்குமுயிர்களுக்கு மருந்திற்குபகாரமாயிருக்கின்றமரம் போலவுஞ் சிபிச்சக்கிரவர்த்தியைப்போலவுங் கேட்போர்களுக்கெல்லாங் கேட்ட வஸ்துக்களைக் கொடுக்கிறது. அவதி, அத்தியந்தம் லோபத்திற்கு நாசம்.

இந்த மூன்றுக்கும் பலமேதென்றா லிகலோக பரலோககீர்த்தியு மிப்போது துக்கமற்றுச் சுகமாயிருந்துகொண்டு ஞான மோக்ஷசாதனங்களைச் சம்பாதித்து அவற்றாலுறு மோக்ஷப்பேறு மிந்த்ஞானசாதனஞ் சம்பாதிக்குங் காலத்திற்றேகமிறந்தாற் சுவர்க்காதி சுகமுமாம்.

நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்துக்கு

ஏது, சித்தசுத்தி. சொருபம், பிரமமாத்திரம் நித்தியம் அன்னியமாயிருக்கின்ற சீவேசுர சகத்தெல்லாமநித்திய மென்று சாத்திரத்திருல் நிச்சயிக்கிறது. காரியம், அதைத் தானே சதாகாலமு நாளுவிதமாய்ச்சிந்திக்கிறது. அவதி, பிரமமாத்திர நித்திய மன்னியமாயிருக்கின்ற சீவேசுரசகத் தெல்லா மநித்தியமென்றிருக்கின்ற நிச்சயம் ஒன்றிலும் போகாமல் நின்ருய்த் திடமாயிருக்கிறது. (எ)

இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகத்துக்கு

ஏது, இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள ஸ்திரீ முதலான விடயங்களில் அசுத்த, துக்க, வநித்தியத்துவமுதலான தன்மைகளை விசாரித்து வெறுப்பு வருகிறது. சொருபம், அந்த விடயங்களை நாய்தின்று கக்கின அன்னம் போலவுங் காலாக்கினி நரகமுதலானது போலவுங் கண்டுவிட்டு விடுகிறது. காரியம், விட்டவிடயத் திலொருபோதிலுந் திரும்ப ஆசை வராமலிருக்கிறது. அவதி, தேகத்தைத் தொட்டுப் பிரமலோக பரியந்தமாயுள்ளவிகலோக பரலோ கங்களிலிருக்கிற சகல போகங்களிலேயு மாசையில்லாமற் றிரணம்போல உபேட்சை யாயிருக்கிறது. (அ)

சமாதிசட்க்சம்பத்திக்கு

ஏது, இம்மநியமாதி. சொருபம், விடயத்திலே பிர விர்த்தி யற்றிருக்கிற சித்தநிரோதம். காரியம், ஒன்றிலே

யும் பிரவிர்த்தி யற்றபடியினலே விஷகாரக்ஷயம். அவதி, பிரவிர்த்தி யற்றபடியினலே சுழுத்தியைப்போலே தேக முதலான விடயங்களை மறந்திருக்கிறது. (௯)

முமூட்சுத்துவத்துக்கு

ஏது, சாதுசங்கம். சொரூபம், தலை ரோமத்திலே நெருப்புப் பற்றிக்கொண்டவனைப்போல் பின்னையொன்றிலேயுமாசையில்லாமல் மோக்ஷமாத்திரத்திலே தீவிரமாக ஆசையுண்டாகிறது. காரியம், சற்குருவைத் தேடியடைகிறது. அவதி, சகலகருமங் களையுந் தியாகம் பண்ணுகிறது.

இந்தச் சாதனங்கள் நாலுக்கும் பலமேதென்றால், இந்த நாலு மொருமித்துக்கூடாமல் வேறு வேருய்ப் பிரிந்திருந்தாற் சுவர்க்காதியாயிருக்கின்ற புண்ணிய லோகப்பிராப்தியே பலம்; நாலு மொருமித்துக்கூடினலிங்கேதானே ஆத்மவிசாரபலம். (௧௦)

பந்தத்துக்கு

ஏது, கருமசாஸ்திரவனுட்டானம். சொரூபம், திருசிய சிந்தனை. காரியம், திருசியத்தினிடத்தில் வாசனையோடு நானவிதமாய்ச் சத்தியமாயழுந்துகின்ற சிந்தனை. அவதி, சகல திருசியமு மில்லையென்கின்ற வத்தியந்தாபாவ ஞானம். பலம், சமுசாரதுன்பம். (௧௧)

மோட்சத்துக்கு

ஏது, ஞானசாஸ்திரவனுட்டானம். சொரூபம், திருசிய சிந்தனையில்லாமலிருக்கிறது. காரியம், திருசிய சிந்தனையானது வாசனையோடு வத்தியந்தமொன்று மில்லாமலிருக்கிறது. அவதி, சின்மாத்திரமாய் விளங்குகிறது. பலம், பிரமானந்தம். (கஉ)

ஞானத்துக்கு

ஏது, சிரவணமனனநிதித்தியாசனம். சொரூபம், சுவானுபவத்தினாலே தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களினின்றுந் தானாகின்ற வகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிரமத்தை வேறுகண்டறிவது. காரியம், அநாத்மாவான பஞ்சகோசங்களில் ஆத்மபுத்தியும் மித்தையான ஆகாசாதிசத்தினிடத்திலே சத்திய புத்தியும் வாராமலும் ஆத்மாவினிடத்திலே தானென்றுறைத்த புத்திவாங்காமலுமிருக்கிறது. அவதி, அஞ்ஞானகாலத்திற் சந்தேக விபரீதமன்றியிலே தேகமேதானென் றிருந்தாற்போல ஞானகாலத்திலே தேகோகமென்கின்ற புத்தியை வாதிக்காநின்ற சிவோகமென்கின்ற உறைப்புத்திடம். பலம், மோக்ஷம். (க௩)

அஞ்ஞானத்துக்கு

ஏது, நிரேது. சொரூபம், ஒன்பது விதத்தினாலும் நிருபிக்கப்படாமலிருக்கிறது. காரியம், சீவேசுர சகத்தாய்த் தோற்றுகிறது. அவதி, ஞானோதயம். பலம், நிஷ்பலம். (க௪)

அசம்பாவனைக்கு

ஏது, சிரத்தையுடன் வேதாந்தசிரவணஞ்செய்யாமை. சொரூபம், ஆத்ம சொரூப சிந்தனையை மறைத்தல். காரியம், சீவேசுரசகத்துச் சிந்தனையைத் தோற்றுவித்தல். அவதி, அவதிபரியந்தமுண்டான சிரவணம், பலம். தாபத்திரயத் துன்பப்படுகிறது. (கரு)

சமுசயபாவனைக்கு

ஏது, விசாரமில்லாமலிருக்கிறது. சொரூபம், தான் கர்த்தாவோ சாட்சியோ சாட்சியென்றாலுங்கர்த்துருத்துவ போத்துருத்துவாதியுண்டோ வில்லையோ கர்த்துருத்வாதி யில்லாவிட்டாலும் அவருக்குப் பூரணத்துவ முண்டோ வில்லையோ பூரணத்துவமுண்டானாலும் அவரை யறியக் கூடுமோ கூடாதோ அவரையறிந்தாலும் மோட்சம் வருமோவாராதோவென்று இது முதலாய்வருகின்ற சித்த விருத்திகள். காரியம், முன்சொன்ன சித்தவிருத்திகள் திரும்பத் திரும்பப் பலவிதமாயுண்டாகிறது. அவதி, தீர்க்க கால விசாரம். பலம், இகலோக பரலோக போகங்க ளிரண்டு மற்றுத் துன்பமடைகிறது. (கசா)

விபரீதபாவனைக்கு

எது, ஆத்மத்தியானஞ் செய்யாதிருக்கின்றது. சொரூபம், தேகமே தானென்றும் பிரபஞ்சஞ்சத்திய மென்றும் இவை முதலாய்வருகின்ற விருத்திகள், காரியம்,

நான் பிராமணுதி வருணமுடையவனென்றும் நான் பிரமச்சரிய முதலான ஆச்சிரமமுடையவனென்றும் நான் காத்தியாயினர் முதலான குலமுடையவனென்றும் நான் கிருஷிமுதலான தொழில் பண்ணுகிறவனென்றும், நான் யர்காதிகளைப் பண்ணினேன், நான் அன்னுதிகளைப் புசித்தேன், நான் கடாதிகளை யறிந்தேனென்றும் இவை முதலாகவருகின்ற விருத்திகள். அவதி, நாமரூபப்பிரவிர்த்தியில்லாம லிருக்கின்ற தானுகிற ஆத்மத்தியானம். பலம், சனனமரண சமுசார துக்கத்தி லிடிபடுகிறது. (கஎ)

சிரவணத்துக்கு.

ஏது, அதிதீவிரமானமுமுக்ஷுத்வம் சொரூபம், வேதாந்தங்களாகிய உபநிடதங்களுக்கு அத்வைதப்பிரமத்தின்கண்ணே தாத்பரியமாமென்று ஆறுலிங்கங்களினுலும் நிச்சயஞ் செய்தல். காரியம், பிரமாணகதசந்தேக நிவர்த்தி. அவதி, நஷ்டமான பிரமாணகதசந்தேகம் மீண்டுண்டாகாமை. பலம், பிரமாணகத அசம்பாவனையின் நிவர்த்திவாயிலாகமோக்ஷம். (கஅ)

மனனத்துக்கு.

ஏது, சிரவணம், சொரூபம், சீவப்பிரமங்களின் பேதத்தைப் பாதிப்பனவும் அபேதத்தைச் சாதிப்பனவுமாகிய யுக்திகளால் அத்வைதப் பிரமத்தைச் சிந்தித்தல். காரியம், பிரமேயகத அசம்பாவனை நிவர்த்தி, அவதி, நிவர்த்தியான பிரமேயகத அசம்பாவனை மீண்டுண்டாகாமை. பலம், பிரமேயகத அசம்பாவனையின் நிவர்த்தி வாயிலாக மோக்ஷம். (கக)

நிதித்தியாசனத்துக்கு

ஏது, சிரவணமனனங்கள். சொரூபம், அநான்மாகார விருத்தியின் வியவதானமின்றிய பிரமாகாரமான விருத்தியின் ஸ்திதி. காரியம், விபரீதபாவனையின் நிவர்த்தி. அவதி, நிவர்த்தியான விபரீதபாவனை மீண்டுண்டாகாமை. பலம், விபரீதபாவனையின் நிவர்த்திவாயிலாக மோக்ஷம். (உ0)

வாசனைக்கு

ஏது, பகிர்முக நாட்டமாகிய விடயசன்னிதி. சொரூபம், திடபாவனையால் முன்பின்னொன்றையும் விசாரித்துப் பாராமல் உண்டாகுங் குரோதாதிவிருத்திகட்கேதுவான சித்தத்தின் சூக்ஷுமாவஸ்தையாகிய சமஸ்காரம். காரியம், முன்சொன்ன வசுத்தவாசனைஜன்ய காமாதி விருத்திகள் வாயிலாய் அமிர்தமாயு மணுவுக்கணுவாயும் அத்வைதமாயு மகண்டானந்தமாயு மிருக்கின்ற தனதாத்மசுபாவந்தோன்றுமற்பண்ணுகிறது. அவதி, மனோலயம். பலம், சுகதுக்காதியு மதனல்விட்சேபம் இல்லாததாயும் விமலமாயும் விஞ்ஞானமாயும் விமுத்தமாயும் விபுவாயுமிருக்கின்ற பிரம்சொரூபவிஷயகதத்துவஞான நிவர்த்தியுமதனறிசனனமரண சமுசாரமுமாம். (உக)

வாசனக்ஷயத்துக்கு

ஏது, அகமுக நாட்டமாகிய விடயசன்னிதித்தியாகம். சொரூபம், சமர்த்தனானவன்றனக்குப் பகையாளனிடத்தி

லுண்டான குற்றத்தை நின்றாய் விசாரித்தறிகின்றது போலக் காமாதி யசுத்தவாசனைகட்குள் தன்னிடத்திலின்னவின்ன வசுத்தவாசனைகளிருக்கிறதென்று நன்றாய்ப் பகுத்தறிந்துகொண்டு வியாதியுடைத்தானவன்றன்னிடத்திலின்னவின்ன வியாதியிருக்கிறதென்றறிந் ததது வதுகளுக்குத் தகுந்தவவுடதங்களைப் புசிக்கின்றதுபோல மைத்திரியாதி சுத்தவாசனைகட்குள் அதுவதுகளுக்குத் தகுந்த சுத்தவாசனையைச் சிரத்தையோடுந் தினந்தோறும் நன்றாயப்பியாசிக்கின்றது. காரியம், முன் புசித்த அவுடதத்தால் ரோகம் நாளுக்குநாள் சாந்தமா யாரோக்கிய முண்டாகின்றதுபோல நாளுக்குநாள் காமாதியசுத்த வாசனைகள் நிவிர்த்தியடைகின்றது. அவதி, முன்சாந்தமான காமாதியசுத்தவாசனைகள் திரும்பவுண்டாகாமலிருக்கின்றது. பலம், சித்தோபசாந்தமு மதனால் அமலமாயுமக்கிரியமாயு மப்பிரமேயமாயு மசங்கமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொருபமே நான் நானேயமலமாயுமக்கிரியமாயு மப்பிரமேயமாயு மசங்கமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொருபமென்கின்ற தத்துவஞான ரட்சையு மதனாற் சன்னமரண சமுசாரதுன்ப நீக்கமுமாம். (உஉ)

மனத்துக்கு

ஏது, பகிர்முக நாட்டத்தாலுண்டாகிற காமாதி வாசனைகள். சொருபம், மெழுகு சலமுதலான வஸ்துக்கள்போல வனேகவிருத்திகள் பரிணமிக்கின்றதற் கேதுவாயுந் திரிகுணாத்மகமாயு மியானெனதென்றபிமானமுமுடைத்தாயு மிருந்துகொண்டு தீயச்சுவாலைபோலவத்

ஹைதப் பண்ணவேண்டு மித்தை விடவேண்டுமென்று மூத்தைப் புசிக்கவேண்டு மித்தை நீக்க வேண்டுமென்று மத்தைப் பார்க்கவேண்டு மித்தைப் பார்க்கவேண்டா மென்றுமிதுமுதலாயுண்டாகாநின்ற விருத்திகள் காரியம் முன் சொன்ன விருத்திகள் க்ஷணேக்ஷணே நானாவிதமா யுண்டாகிநித்தசுத்தபுத்த முத்தசத்திய பரமானந்த சொரூபந்தானென்று தோன்றுமற் பண்ணுகிறது அவதி; வாசனக்ஷயம். பலம், வாசனவிர்த்திகளினுற் சத்தாயுஞ் சர்வசமமாயுஞ் சர்வசாட்சியாயுஞ் சர்வாத்மகமாயுமிருக்கின்ற பிரமசொரூபமே நான் நானே சத்தாயுஞ் சர்வ சமமாயுஞ் சர்வசாட்சியாயுஞ் சர்வாத்மகமாயுமிருக்கின்ற பிரம சொரூபமென்கின்ற தத்துவஞானநிவர்த்தியுமத்துனற் சனனமரண சமுத்ரா துன்பமுமாம். (வூக)

மனோலயத்துக்கு

ஏது, அகமுகநாட்டத்தாலுண்டாகின்ற காமாதிவாசு னக்ஷயம், சொரூபம், மிகுந்தசிரத்தையுடனே, சத்தியஞான வனந்தானந்தப் பிரமசொரூபமே நான் நானேயநந்தச் சத்தியஞான வனந்தானந்தப்பிரம சொரூபமென்று பிரியத்துடனே விச்சின்னமின்றியிலே தைலதாரைபோலச் சந்ததந்தியானம் பண்ணுகிறது காரியம், வாசனக்ஷயத்தி னுற் ருமதராசத விருததிகள் கெட்டுப் பாலிற் கலந்த சலம்போல நிர்க்குணமாயும் நிர்மலமாயும் நிர்விகாரமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நித்தியானந்தமாயுமிருக்கின்ற தனதாத்ம சொரூபத்தில் சுத்தசாத்வீகவிருத்திமாத்திர

மாய் லயித்திருக்கின்றது. அவதி. முன்சாந்தமான தாமதராசதவிருத்திகள் திரும்பவுண்டாகாமலிருக்கின்றது. பலம், ஸர்சஞ்க்ஷயத்தில் சுத்தமாய்ச் சுபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்கின்ற பிரமசொரூபமே நான் நானே சுத்தமாய்ச் சுபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்கின்ற பிரமசொரூபமென்கின்ற தத்துவஞான ரட்சையாய் அதனாற்சனனமரண சமுசாரதுன்பம் நீங்கிப்பிரமானந்தமனுபவிக்கப்படுவதாம். (உச)

ஏது சொரூபங் காரிய மவதி பல லக்ஷணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

இராகாதி பதிமூன்றின் விஷயம்.

நாகநிக ரல்குலேவி ரும்புவதி ராகமா நயமிலபகாரந் துவேஷம், நாடுபொருள் விக்கினரைப்பகைப்பது குரோத மா நாணுவி தாசைகாமம், மோகமது மகனுதி வ்ஸ்துமேற் பிரியமா முறையினீ யாமைலோபம், மொழிமதங் கிர்த்தியா கிர்த்தியந் தெரியாமை முதன்மையா யொருவன் வாழில், வேகமா யவனேயே சகியாமை மாச்சரியம் வெப்பமா ந் துக்கம்வந்தால் வேறொருவ ருக்குவர வெண்ணுகிற தீரிஷை மேலான சுகமடைந்தாற் ருகமாய்ப் பிறருக்கு வரவொணு ததசூயை தனைமெச்ச லேயிடம்பந் தர்ப்பமது பெரியவன் ருனெனல கங்கரந் தன்பிடிவி டாதபிடியே

பரதாரம் விரும்பிரா கத்தினு லிராவணனைப் பலரறிய ராமர்கொன்ருர் பாரிலப காரஞ்செய் துவேஷங்கொ ளிரணியனை பன்னுநா ரணரழித்தார். சுரர்மாதனேகரைக் காமமொடு பிடிநரக சூரனைக் கிருஷ்ணர் கொன்ருர் துய்த் துணவு விக்கினவீ மன்மேற்கு ரோதபக சூரனை வீமர் கொன்ருர், கிரமமாய்த் துரியோத னன்கொடா லோபத் தாற் கீர்த்தியுறு வீமர்கொன்ருர் கெம்பீர ராமர்மேன் மோகங்கொள் தசரதர் கீழ்விழுந் திறப்பதானுர், விரிவான வைசுவரிய மதத்தினு லேகார்த்த வீரியார்ச் சுனன்வீட்டி னின் மேவிவரு நாரதர்க் குபசரி யாததான் மென்பரசு ராமர்கொன்ருர். (உ)

சிசுபாலன் மேலெனவு மச்சரங் கொண்டதாற் செருக்கறக் கிருஷ்ணர்கொன்றார் சேர்ந்தநோய்ப் பிறருற வீரிஷைகொள் ளருணாக்ஷன் சிரம்வாணா சூரர்கொன்றார், நசிபவுண் டரிகவாசு தேவன்கொள் ளசூயையா னல்வாசு தேவர்கொன்றார் நபூருவன் யாகமது டம்ப மொடு செய்த தான் ஞான்துரு வாசர்கொன்று, ரைசுவரிய மிகுதியாற் றர்ப்பங்கொள் சதகந்தர னழிவுறச் சீதைகொன்று ளகங் கரங் கொண்டமது கைடவர்க ணாசமுற வ்ளிவிஷ்ணுவே யழித்தார், விசுவாச மாகவே முத்தியைவி ரும்புநன் மெய்யடிய சென்றுநீக்கி விட்டவிப் பதிமூன்று குற்றமுந கற்றுவோர் மெய்வீடு சேர்ந்துய்வரே. (௩)

இராகாதி பதிமூன்றின் விஷயம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குரு ஸ்துதி.

சகந்தனிலே பிறந்திறந்து வீணாகநாட்கழித்துத் தவித்த வென்ற, னகந்தனிலே யிருக்கின்ற பரவடிவையானறிய வன்புவைத்துச், சுகந்தனிலே மேலான சுகம்பரம சுக மென்றே தோன்றக் காட்டு, முகந்தகுரு தேசிகனை யனு தினமுமிருதயத்தி லுட்கொள்வேனே.

வேதமுதல் முனிவர்களுந் தேடிக் காணா மெய்ப் பொருளே யடியர்பவ நீக்கவேண்டி, ஓதரியகழனி நகர் தனிலமர்ந்த வுத்தமனேமத்த னுளத்துணர்வே போற்றி, ஏதமதாம்விட யமதிலுழல்வேனுக் கிங்கீதனைத்துஞ் சொரூபமென விசைத்தாய் போற்றி. மூதுணர்வேவடி வாகியமர்ந்துநின்ற முத்திரா-மக்கனியே போற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

